

πιάσιμο

πιάσιμο, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. πιάνω + κατάλ. -ιμο], η ενέργεια και το αποτέλεσμα του πιάνω. **1.** η παράλυση, η αγκύλωση ή το μούδιασμα ενός μέλους του σώματος: «επειδή καθόμουν πολλή ώρα στην ίδια θέση, έπαθα τέτοιο πιάσιμο, που δεν μπορούσα να περπατήσω». **2.** το κρυολόγημα: «είχα τέτοιο πιάσιμο, που έμεινα τρεις μέρες στο κρεβάτι». **3.** η σύλληψη: «το πιάσιμό του δολοφόνου είναι θέμα ημερών». **4.** η λαβή: «του 'κανε τέτοιο πιάσιμο, που δεν μπορούσε να κουνηθεί». **5.** (για γυναίκες) η σύλληψη, το γκάστρωμα: «μετά το πιάσιμο του τρίτου της παιδιού, αποφάσισε ν' αρχίσει να φυλάγεται την ώρα που κάνει έρωτα με τον άντρα της». **6.** (για φαγητά) το κάψιμο, το κόλλημά του στο μαγειρικό σκεύος: «έκανε τέτοιο πιάσιμο το φαγητό, που ήταν για πέταγμα». **7.** (για φυτά) το ριζοβόλημα: «θεωρώ βέβαιο το πιάσιμο της τριανταφυλλιάς, γιατί την περιποιήθηκα και με το παραπάνω». **8.** (για τάβλι) το να τοποθετεί ο παίχτης το πούλι του πάνω σε πούλι του αντιπάλου του, ώστε να μην μπορεί να το χρησιμοποιήσει στο παιχνίδι, μέχρι να του το ελευθερώσει: «μου 'κανε ένα καίριο πιάσιμο, που μου δυσκόλεψε το παιχνίδι». **9.** στον πλ. **τα πιασίματα**, οι καλοσχηματισμένες καμπύλες του γυναικείου σώματος: «δεν πάει με γυναίκα, αν δεν έχει πιασίματα». (Λαϊκό τραγούδι: στο 'χω πει πολλές φορές πως μ' αρέσουν οι χοντρές, που έχουνε αισθήματα και πολλά **πιασίματα**). Συνών. *πασίδια*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας